

δηλονότι ἐν ἡ παρίσταται τὴν νεκρικὴν συνοδείαν. Αὐτόθι φαίνεται ἐπὶ ἄρματος, ὅπὸ δύο συρομένου ἵππουν, κυκλόστερὲς ἐκ τῶν ἄνω φέρετρον· καὶ δικαὶος οὐδέποτε παρετηρήθη παραπλήσιον ἐν παραπλησίαις παραστάσεσιν ἐπὶ τῶν μαρμάρων καὶ τῶν ἔζωγραφημένων ἀγγείων τῆς Ἑλλάδος. Αὐτόθι ὁ νεκρός, ἐπὶ κλίνης κείμενος καὶ ἀποκεκαλυμμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, φέρεται μέχρι τοῦ τάφου. Τὸ ἔζωτερικὸν τοῦτο σημεῖον, ὥπερ εἰσήχθη ἐκεῖ ὅπὸ τοῦ καλλιτέχνου, δείχνυσιν ὅτι καὶ ὁ σαρκοφάγος οὐτος ἔγκυφη κατὰ παραγγελίαν διὰ τὸν ζένον ἡγεμόνα, δι' ὃν ἡτο πρωρισμένος.

Οὐδὲν δυσχερέστερον τοῦ καθορίσαι μορρήν τινα διὰ τοὺς μὴ ιδόντας ταύτην καὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν, τῇ χρησιμοποιήσει τῶν λέξεων μόνον τῆς γλώσσης, τῆς ὅπ' αὐτῶν κατανοήσεως τοῦ πρωτούπου αὐτῆς χαρακτῆρας καὶ τὸ ἐλάχιστον σχεδίασμα δύναται μεγάλως νὰ ἔξυπητησῃ τὴν περιγραφήν. Ἐνταῦθα ὅμως ἐν εἶδος φιλοδοξίας ἔχομεν, νὰ διεγείρωμεν παρὰ πᾶσι τοῖς ἐνδιαφερομένοις ἐν τοῖς ζητήμασι τῆς καλλιτεχνίας τὸν πόθον τοῦ νὰ γνωρίσωσι τὰ μνημεῖα, περὶ ὧν ἐνταῦθα δὲ λόγος. Ἐν τῷ ἔργῳ, ὥπερ ἀγγέλλομεν, θὰ ἀνεύρωσιν λίγαν ἐπιμεμελημένας εἰκόνας αὐτῶν, ὄφειλομένας εἰς τὰς ἀρίστας τῶν ἐν χρήσει σήμερον μεθόδων· αἱ εἰκόνες ὅμως αὗται εἰναι βεβαίως λίγαν μικραὶ ἢ δὲ φωτογραφία ὡς καὶ ἡ χαλκογραφία ἔχουσι τὰς ἀτελείας αὐτῶν, τὰς παραμορφώσεις καὶ λοιπά. Τὸ καλλιστον εἰναι ἐν περιπτώσεις εὐκαιρίας νὰ μεταβῇ τις εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τῆς ταχείας ἀνατολικῆς ἀμαξοστοχίας. Δὲν θὰ λυπηθῇ οὕτε τὰ χρήματα αὐτοῦ οὕτε τὸν κόπον, ἰδίᾳ οὕταν ἐπιχειρήσῃ τὸ ταξεῖδιον τοῦτο κατὰ τὸν ὡραῖον τοῦ ἀπριλίου μῆνα, οὕτε πέριξ τοῦ μουσείου ὡς καὶ ἐν τῷ Βοτσάρῳ καὶ ταῖς πριγκηπονήσοις τὰ ποικίλα δένδρα καὶ οἱ κύτισοι ἀναμιγνῦσι τὴν ζωηρότητα τῶν ροδοχρών ἡ κιτρίνων ἀνθέων αὐτῶν πρὸς τὸ μέλαν τῶν κυπαρίσσων καὶ πρὸς τὸ ζωηρὸν χλωρὸν χρῶμα τῶν νέων φύλλων καὶ οὕτε πανταχοῦ περιπτανται εἰς τὸν ἀέρα τὰ μῆρα τῆς ἡνθισμένης ἀκακίας.

ΕΚΛΟΓΗ ΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΛΑΙΔΗ ΜΠΕΤΤΗ — ΔΟΛΛΗ (ἡ ἀνεψιὰ αὐτῆς)

Α. Μπέττη. Λοιπὸν Δόλλη, κυανοῦν θὰ ἦναι ἡ πορτοκαλόχροον;

Δόλλη. Ω, παρακαλῶ, θεία Μπέττη—ηδυνάμων ἐγὼ νὰ ἐκλέξω τὸ χρῶμα.

Α. Μπέττη. Θεέ μου, τί παιδί! ἡ ιδέα σου ἡτο πορτοκαλόχροον.

Δόλλη. Πορτοκαλόχροον! οὐδέποτε. Εἴπον μεταξωτὸν χρώματος πραγθέμου, πάντοτε δὲ θὰ φέρω ἴα, ἴα τῆς Νεαπόλεως μετ' αὐτοῦ.

Α. Μπέττη. Αγαπητή μοι Δόλλη, ὅπόδον παράλογος ἡ καλαισθησία σου. Ἀπέκαμα πλέον ἀπὸ τοὺς καλλιτεχνας, οὐδὲν θέλω νὰ γνωρίζω τὸ καλλιτεχνικόν. Φρονῶ ὅτι δὲ κόσμος ηδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἀνεύταντον. Ἀδινατῶ νὰ φαντασθῶ πρὸς τὶς ἐφευρέθησαν.

Δόλλη (δειλημάνως). Νομίζω ὅτι μοι ἀρέσκουμεν οἱ καλλιτέχναι.

Α. Μπέττη (διμιούσα τηλεγραφικῷ τῷ τρόπῳ). Ανοσία, παιδί μου, ἀνοσία. Καλλιτέχνης, ἀπλοῦς ἀνθρώπος, ἀνθρώπινος ὡς ἡμεῖς. Ζωγραφίζει ἡ συνθέτει δὲ τρόπον ὃ ἔχων τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ κατέρχεται εἰς τὴν πόλιν. Πρὸς τὶ νὰ ὑπεριψώμεν τὸν ἔνα καὶ ν' ἀγνοῶμεν τὸν ἄλλον. Ἡδυνάμων εὐχερέστατα νὰ ἐνθουσιασθῶ ἐπὶ καθίσματι γραφείου ὡς καὶ ἐπὶ μακρῷ ισχνῷ μορφῇ ἐπὶ θέλουν, ψιτοτιθεμένῃ ὅτι παρίστησι γυναῖκα. Ἰσως εἶναι γυνή—δὲν ἀρνοῦμαι τὴν ψαρέψιν τοιούτων παραμορφώσεων—ἀλλὰ δὲν δημοιάζει ἐμέ.

Δόλλη. Ἀγαπητή, θεία Μπέττη, δὲν ὑποστηρίζω τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ὁ κ. Λιγκφίλδ.

Α. Μπέττη. Σιώπα! ἀγνοεῖς ὅποιον διέπραξεν ἔγκλημα τὸ πλάσμα τοῦτο. Μετέβη εἰς συναναστροφὴν τῆς ἐσπέρας τῆς ζθές ἀνευ σου. Ἐφοβεῖτο μάπως δὲν πτο ή θέσις ἀκριβῶς καταληπτοῦς διὰ κοράσιον. Ὁ κ. Λιγκφίλδ πτο έκει.

Δόλλη. Δὲν βλέπω τὸ ἄτοπον τοῦ πράγματος. Ὁ κ. Λιγκφίλδ δὲν είναι κοράσιον.

Α. Μπέττη. Δόλλη! Οὐδέποτε εἴπον ὅτι είναι. Ἐγὼ συνείθιζα νὰ φρονῶ αὐτὸν γλυκύν, ἄφεμον, ἀπολλαγμένον πάσης ὑπερηφανείας καὶ ἔχοντα συναίδομον τῆς θέσεως αὐτοῦ.

Δόλλη. Οποίας θέσεως; Μεγάλως προέχει ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ κόσμῳ.

Α. Μπέττη. Όπόδον ἀδύνετος, ἀδύνετος ἀγαπητή μοι.

Δόλλη. Τίς δὲ ἀδύνετος:

Α. Μπέττη. Ο ἄνθρωπος, ὁ Λιγκφίλδ.

Δόλλη. Λέγουσιν ὅμως ὅτι δὲ μεγαλοφύτια είναι οἰκεία τῆς παραφρούδης, ταύτης ὅμως ἱγνος δὲν ἀνευρίσκω ἐν αὐτῷ.

Α. Μπέττη. Έγὼ ὅμως ἀνευρίσκω. Χθές τὴν ἐσπέραν μοὶ ώμολόγησε.

Δόλλη. Περὶ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ. Δὲν είναι ἐγδιαφέρων δταν περιγράψῃ τὰς περὶ εἰκόνων σκέψεις αὐτοῦ;

Α. Μπέττη. Ο καθεὶς δύναται νὰ λυτρώσῃ τὸν ἀευτόν του ἀπὸ τοῦ νὰ θεωρῆται μωρός, ἀν ἔχη τὴν σύνεσιν νὰ δημιῇ ἀναλόγως.

Δόλλη (ἀπελπιστικῶς). Θὰ ἔχητε τὴν καλωδύνην νὰ μοὶ εἰπῆτε περὶ τίνος ώμιλησε;

Α. Μπέττη. Περὶ ἔρωτος, παιδί μου, περὶ ἔρωτος.

Δόλλη (έρυθριωδα). Μήπως ἔραται, θεία Μπέττη;

Α. Μπέττη. Μάλιστα· ὑπεροπτικός, φαδιούγρος ἀγύρτης· 'Αλλ' ἐφθάσαμεν. Εξελθε, Δόλλη. Τί παραπρεῖς τεθαμβωμένην: Θεέ μου, παιδί μου! ὅπόδον ωχρὰ φαίνεσαι.

Δόλλη (κατὰ τὴν εἰς τὸ κατάστημα εἰσόδον). Θεία Μπέττη, τι ἐλέγετε;

Α. Μπέττη. Αδυνατῶ νὰ ἐνθυμηθῶ, ἀγαπητή μοι· μὴ με στενοχωρεῖς. Ο ἐγκέφαλος δὲν δύναται ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τόσας ἔρωτησεις. Παρακαλῶ, κυανοῦν μεταξωτόν. Εύχαριστῶ. Κάθησε, Δόλη.

Δόλλη. Ήρανθεμόχροον θὰ πτο καλλιτεχνικῶτερον.

Α. Μπέττη. Τὰ ίδια πάλι! μοὶ ὑπέμνυσας ἐκ νέου τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον. Ούτος εἰχεν ἐλθει καὶ εἰπεῖ μοὶ ὅτι πτο ἀφωσιμένος εἰς κόρων—φυσικῶς ἡρώτησα δόπιαν κόρων; Δὲν ἐφαίνετο ὅτι ἐγίνωσκεν—ἐγὼ ὅμως ἡθάνθην ὅτι πτο μωρός, ἀλλ' ἡ εὐγένεια ἀπέτρεψε με τοῦ νὰ εἴπω τοῦτο. Εύχαριστῶ, ωραῖον χρῶμα. Παραπήροσε, Δόλλη.

Δόλλη. Είναι τόδον λαμπρόν.

Α. Μπέττη. Ωραῖον, ύγιες, αἰσθητὸν χρῶμα. Δὲν φαίνεται ως νὰ ἔναι ἄλλο παρ' ὅτι είναι;

Δόλλη. Επεθύμουσιν ὅμως νὰ ιδω καὶ τὸ ηρανθεμόχροον.

Α. Μπέττη. Καλῶς. Εἰπέ μοι τι θέλεις.

Δόλλη. Παρακαλῶ, δειξατέ μοι ἀπλοῦν ωχρὸν ἡρανθεμόχροον δαβδωτὸν μεταξωτόν, τὸ πλατύτερον ἐξ δσων ἔχετε. Καλῶς, θεία. Λοιπόν, ἔρχισε πάλιν νὰ λέγη;

Α. Μπέττη. Καλῶ μοι κόρων! Βεβαίως ἔρχισεν. Εἰπεν ὅτι πτο συμπαθητική—παρ' ὅλιγον δὲ θὰ ἡρώτων αὐτὸν τι ἐνόει. Τόδον ἀξιολάτρευτος—πᾶσαι δὲ είναι τοιαῦται—τόδον ζωηρὰ καὶ νέα—ύδρις τοῦτο πρὸς ἐμὲ—τόδον γλυκεῖα καὶ πραεῖα—καὶ ὅλα αὐτὰ ἀνονσία. Προσεπάθησα νὰ διεγείρω τὸ ἐγδιαφέρον μου πρὸς τὴν—

Δόλλη (μετὰ λύπης). Τὴν! ὅποια αὐτη;

Α. Μπέττη. Ενόμισα ὅτι περιέγραφε σχεδίασμά τι. Ω, ίδου τὸ μεταξωτόν.

Δόλλη (ἀπεγοπτευμένη). Σχεδίασμα! Α μάλιστα, αὐτὸ είναι τὸ χρῶμα.

Α. Μπέττη. Ούχι, Δόλλη, δὲν είναι αὐτό. Δὲν δύναμαι νὰ υποθέρω τοὺς ἀμφιθρέποντας χρωματισμούς. "Αν τὸ χρῶμα δὲν δύγαμαι νὰ ἐκδηλωθῇ σαφῶς ως τοιοῦτο ἢ τοιοῦτο, ἐγὼ δύγαμαι. Δεῖξον, ἵμην παρακαλῶ, καὶ ἄλλο κυανοῦν.

Δόλλη. Ω, ἀγαπητή μοι θεία.

Α. Μπέττη. Δόλλη, ἐπιμένω!

Δόλλη. Λοιπόν, τι εἴπε περὶ τοῦ σχεδίασματος τούτου;

